

Pitanje multikulturalizma, tako moderno u poslednje vreme, pitanje je komunikacije između pripadnika različitih kultura. Ali, o čemu se tu zapravo radi, odnosno, kako se multikulturalizam definiše i šta on predstavlja u svetu i šta podrazumeva kod nas, pokušaću da pobliže razjasnim u nastavku.

Multikulturalizam je politički i društveni odgovor na socijalnu situaciju u kojoj više ne postoji konsenzus o jedinstvenoj nacionalnoj kulturi koja bi trebala integrisati plurietničko i plurikulturalno društvo (kakvo je oduvek i bilo).

Gotovo sva društva su multikulturalna, ali je samo nekoliko multikulturalističkih, ukoliko se multikulturalizam shvata prvenstveno kao program ili doktrina kojom se tretira multikulturalna društvena situacija.

Shvaćen kao program nasuprot multikulturalnim stvarnostima, on je radikalni projekat koji se ne tiče samo kulture, već se u svojoj osnovi odnosi na uključivanje i isključivanje unutar društva. Multikulturalizam kao politički program teži ukidanju ili barem smanjenju mehanizma isključivanja, odnosno povećanja mogućnosti uključivanja. On se isto tako odnosi i na materijalne prilike te traži takvo zakonodavstvo i institucije koje bi omogućile uključivanje potlačenih, siromašnih i svih isključenih manjina (ali i žena). Na taj način on može biti i poziv na drugačije društvo.

Jedan od najvažnijih teoretičara koji su formulisali pitanja vezana za multikulturalizam je kanadski filozof Čarls Tejlor. U svojoj raspravi "Politika priznavanja", on pokušava da razjasni nastanak koncepta multikulturalizma i ključne probleme koje ovaj koncept postavlja pred liberalnu teoriju društva.

Dve su bitne istorijske društvene promene koje su svojim međudelovanjem nametnule modernom društvu neizbežno bavljenje identitetom i priznavanjem. Prva je kolaps društvenih hijerarhija koje su bile temeljene na časti shvaćene kao društvena privilegija. Jedni (manjina) mogli su imati čast upravo na račun drugih (većine) koji na nju nisu imali pravo. Privilegovana manjina nije trebala tražiti javno priznavanje, a deprivilegovana većina nije ga realno mogla očekivati. Naspram poziciji časti javlja se moderni pojam digniteta (dostojanstva), u univerzalističkom i egalitarnom smislu, dakle kao dobro na koje svi imaju pravo i jednako ga dele. Važnost priznavanja je modifikovana i osnažena sa novim razumevanjem individualnog identiteta koji se pojavio krajem 18. veka, a Tejlor ga imenuje idealom autentičnosti.

Viola Georgi prikazala je do sada razvijene oblike multikulturalizma:

1.) Kooperativni multikulturalizam – to je etno-pluralistička varijanta multikulturalizma. Cilj je multietničko društvo u kojem ne dolazi do ispreplitanja etničkih grupa već se radi pre svega o suživotu različitih kultura. U takvom modelu se dozvoljava koegzistencija različitih kultura, ali mešanje nije poželjno. Pod plaštom demokratizacije sve se kulture posmatraju kao principijelno jednake, ali se insistira na odvajanju celovitih entiteta kao kultura. Kulturna hibridizacija posmatra se gotovo kao genocid, a kultura kao pojam zamenjuje rasu. Ideal je društvo u kojem različite etničke grupe koegzistiraju u uslovima jednakosti.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com